

ΧΑΛΙΚΕΣ

Τὸ μέγα γεγονός τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἶνε ἡ ἐναρξίς τῆς Βουλῆς. Εἰς τὸ γεγονός τίποτε δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ ὑποθέσῃτε ἂν θέλετε περιλαμβανομένην καὶ τὴν ἐννοιαν τοῦ δυστυχήματος.

Καὶ θὰ εἶνε ἡ σύνοδος αὕτη, σύνοδος περίεργος λίαν καὶ γονιμωτάτη εἰς ἀλλοκότους μάλιστα σκηνογραφίας. Κυρίως προαγγέλλεται ὡς μεταρρυθμιστική. Μεταρρυθμίσεων νομοσχέδια λέγεται ὅτι θὰ ὑποβάλῃ ἡ κυβέρνησις, μεταρρυθμίσεις πολλαὶ θὰ λάβωσι χώραν εἰς τὰς μεταξὺ ἀλλήλων σχέσεις τῶν διαφόρων μερίδων, μεταρρυθμίσεις ἐπληνέχθησαν ἤδη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ τῆς προστεθέντος ἐνὸς κιγκλιδωτοῦ ὀπισθεν τοῦ προεδρείου. Διὰ τοιούτου κιγκλιδωτοῦ πολὺ φρονιμώτερον καὶ λογικώτερον θὰ ἦτο νὰ περιφραχθῇ ὅλον τὸ κτίριον τοῦ βουλευτηρίου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν προσεχῶν θηριομαχιῶν, ὧν μέλλει νὰ γείνη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέατρον κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην.

Ἐνδεικτικὰ ἀσφαλῆ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. προέδρου προκηρυχθείσης σπουδαιότητος τῶν μελλουσῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς : Οἱ κκ. Ράλλης, Ἀθανασιάδης καὶ Σωτηρόπουλος ἐκάθηντο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θρανίου· ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀπῆν· ὁ κ. Τρικούπης ἴστατο ὀρθίως· ὁ κ. Δηληγιάννης ἐχαιρέτιζε μειδιών· ὁ κ. Κοσσονάκος περιεπάτει ὀπισθεν τοῦ προεδρείου φορῶν ἀκόμη τὸν καλοκαιρινὸν πῖλόν του. Τὰ ἀναγράφουσιν ὅλοι αἱ ἐφημερίδες.

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ βουλῆς, ἃς ἀναφέρωμεν ὡς χρονογράφοι ὅτι ἐν τῷ περιθώρῳ αὐτῆς ἤρξαντο ἀπὸ τινος κτιζόμενοι δύο σταῦλοι.

Περίεργον ! τὴν ὅπου πρόκειται νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν διὰ τοῦ περὶ 150 νομοσχεδίου εὐρέθη νὰ μὴ τοὺς χωρῇ ἡ μεγάλη αἴθουσα ἐν ᾗ καταυλίζονται ;

Οἱ μὴ ἀντιληφθέντες ἀκόμη εἰς τί σημεῖον κατήντησεν ἡ Ἑλλάς, ἃς μάθωσιν ὅτι προσεχῶς μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἐπιγραφὴ ἐφημερίδος τοῦ κ. Σ. Τζιθανοπούλου.

Ἐν Ῥωμουνίᾳ, καθὰ γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες, ὁ κ. Μιχαὶ Ράδου παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ διὰ νὰ γείνη δήμαρχος. Ὑποθέτομεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ παραιτηθῇ καὶ τῆς θέσεως τοῦ δημάρχου διὰ νὰ γείνη κλητὴρ, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ δημῶδες λόγιον.

Νομίζομεν ὅτι ἀκατάλληλον ἐποχὴν ἐξέλεξεν ὁ κ. Καμπὰς ὅπως προτείνῃ καὶ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν θεάτρου. Ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ, ὡς ἐννοεῖ πᾶς τις, καθίσταται ἐντελὴς ἀνεπείσθητος ἀπὸ τῆς αὖριον.

Φόρους καὶ πάλιν φόρους καὶ νέους φόρους λέγεται ὅτι

θὰ προτείνῃ αὐτὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων δὲ τοιούτων λέγεται ὅτι καταλέγεται καὶ ἐπιβολὴ διδασκτρων εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τοὺς φοιτητάς. Ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ κατάστασις καὶ τῶν γυμνασίων μας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου μας εἶνε τοιαύτη, ὥστε οἱ ἐν αὐτοῖς διατρίβοντες νέοι ἐλάχιστα ὠφέλιμα αὐτοῖς πράγματα διδάσκονται, θὰ πληρύνουν λοιπὸν τότε τὰ διδασκτρα τῆς ἀμαθείας τῶν ;

Νομοσχέδιον ἐξ 700 (λέγομεν ἐπτακυσίων) ἀρθρῶν διαδίδεται ὅτι θέλει ὑποβληθῇ ἐπίσης κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην περὶ μεταβολῆς τοῦ διοικητικοῦ συστήματος. Ὑποθέτομεν ὅτι θὰ μεταφερθῇ διὰ κάρρου.

Τὸ τρίτον λοιπὸν κόμμα διατυμπανίζεται καθ' ἡμέραν ὡς λαμβάνον ἐπὶ τέλους ὑπόστασιν καὶ σάρκα καὶ ὅστ' αἰ. Ἡμεῖς ὑποθέτομεν ὅτι τὸ κυριώτερον συστατικὸν αὐτοῦ δὲν θὰ εἶνε οὔτε σὰρξ οὔτε ὅστ' αἰ, ἀλλὰ λίπος — ἀφοῦ ἀρχηγὸς αὐτοῦ μέλλει νὰ εἶνε ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, οὗτινος αἱ παρειαὶ φαίνονται ὥσει ἀλειμμέναι διὰ βουτύρου ἢ ὀξυγγίου.

Ὡς ἀπόδειξιν δὲ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ φέρουσιν οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι καὶ ἐφημερίς τις, μεταλλάξασα τίτλον, ἐτέθη ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις του. Ἐκ τῆς ἀναγγελούσης τὴν μεταβολὴν ταύτην δηλώσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως ἐκρίναμεν περίοδόν τινα, ἐν ᾗ λέγεται ὅτι ὁ τόπος ἐβαρύνθη τὰ μέχρι τοῦδε κρατήσαντα πολιτικὰ συστήματα, «ἔχει δὲ ἀνάγκην τοιούτου σώφρονος, νουνεχοῦς, πρακτικοῦ, ἀμα δὲ κυρίως Ἑλληνοπρεποδς». Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ ἑλληνοπρέπεια τοῦ ἀξιολόγου τούτου νέου συστήματος θὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ φέρῃ ἕκαστος τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ δεκατέσσαρα τὰ ὀλιγώτερον δικαστικὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῆς ράχεώς του, νὰ ἀγνοῇ τὰ στοιχεῖα τῆς ὀρθογραφίας, νὰ σπουδάζῃ τὴν γαλλικὴν ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἐτῶν μὲ τὴν μέθοδον τοῦ Ὀλλενδόρφου καὶ νὰ θεωρῇ τὰ δημόσια πράγματα ὡς ἴδια.

Μέγαν θόρυβον ἐξήγειρε τελευταῖον παρὰ τῇ ἀθηναϊκῇ δημοσιογραφίᾳ ὑβριστικὸν τι κατὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀντιπολιτεύσεως καὶ δημοσιογραφίας ἀρθρον γαλλοφώνου ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου». Ἀποροῦμεν πῶς οἱ ἡμέτεροι συναδελφοὶ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τούτῳ, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς ὑπουργείοις ὑπάρχει ἰδιαιτέρον τμήμα φάρων καὶ φανῶν, ὅπερ πιστεύομεν ὅτι φροντίζει πάντοτε διὰ τακτικῶν ἐπιδομάτων ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἐν λόγῳ Φάρου.

Κόθορνο!